

การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ โดยใช้เพลงร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

Developing the Ability to Pronounce Diphthongs by Using Songs
Combined with Graphic Diagram Techniques for Grade 6 Students

สุกัญญา แยมยิม^{*1} / นิสานาจ โสภภาพ² / ปิยาภรณ์ พิชญากิรัตน์³

Sukanya Yaemyim^{*1} / Nisanart Sopapol² / Piyaporn Pitchayapirath³

¹สาขาการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, อุบลราชธานี 34000, ประเทศไทย

²คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, อุบลราชธานี 34000, ประเทศไทย

³คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีอุบลราชธานี 34000, ประเทศไทย

¹Curriculum and Instructional Development Program, Faculty of Education, Ubon Ratchathani Rajabhat University, Ubon Ratchathani 34000, Thailand

²Faculty of Humanities and Social Sciences, Ubon Ratchathani Rajabhat University, Ubon Ratchathani 34000, Thailand

³Faculty of Education, Ubon Ratchathani Rajabhat University, Ubon Ratchathani 34000, Thailand

* Corresponding author Email: sukanya.yg66@ubru.ac.th

Received: January 14, 2024

Revised: February 23, 2025

Accepted: April 18, 2025

Abstract

The purposes of this research were to 1) to develop the ability to pronounce Diphthongs by using songs combined with graphic diagram techniques for grade 6 students, 2) to compare the ability to pronounce Diphthongs before and after learning by using songs combined with graphic diagram techniques for grade 6 students, and 3) to investigate student satisfaction regarding the instructional strategies for pronouncing Diphthongs by using songs combined with graphic diagram techniques for grade 6 students. The population used in this research, totaling 14 grade 6 students from Ban Bok school, which was obtained from cluster random sampling by using the Huai Kha School Network Group as the sampling unit. The research instruments were 1) lesson plans, 2) tests of student ability of pronouncing Diphthongs, and 3) assessment of student satisfaction. The statistics used were percentage, mean, standard deviation, and t-test dependent. **The research findings were as follows:**

1) the total average of the development of the ability to pronounce Diphthongs by using songs combined with graphic diagram techniques for grade 6 students was 27.84, (92.80%) which met the set criteria, 2) the comparison ability in pronouncing Diphthongs by using songs combined with graphic diagram techniques had significantly higher than that before learning at the .05 level, 3) the students were satisfied with the teaching of pronouncing Diphthongs by using songs combined with graphic diagram techniques at the highest level in all aspects.

Keywords: Pronunciation, Consonant cluster, Songs, Graphic Organizes

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ โดยใช้เพลงร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เพลงร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ โดยใช้เพลงร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบก จำนวน 14 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่มด้วยวิธีการจับสลาก โดยใช้กลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาห้วยขาเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ โดยใช้เพลงร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ย 27.84 คิดเป็นร้อยละ 92.80 ซึ่งตรงตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2. ผลการเปรียบเทียบโดยใช้เพลงร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน โดยรวมและรายช้อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การอ่านออกเสียง, คำควบกล้ำ, เพลง, เทคนิคผังกราฟิก

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพให้มีความเป็นไทยและยังเป็นเครื่องมือติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสันติสุข นอกจากนี้ ยังเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูล เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัยรณ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและมีความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ที่แสดงถึงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรมประเพณี อันเป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่ชาติไทยตลอดไป (Ministry of Education, 2008, p. 1) ดังนั้นจึงต้องออกแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจธรรมชาติของหลักภาษาและสามารถสื่อสารตรงตามจุดประสงค์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน O-NET ปีการศึกษา 2564 - 2566 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า คะแนนด้านสาระการอ่านระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต 5 มีคะแนนเฉลี่ย 48.75 คิดเป็นร้อยละ 33.33 (National Institute of Educational Testing (Public Organization), 2023) จะเห็นว่าคะแนนเฉลี่ยด้านสาระการอ่านวิชาภาษาไทยอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนในรายวิชาภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในเครือข่ายสถานศึกษาห้วยข่า อำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 10 โรงเรียน สัมภาษณ์ในวันที่ 15 ธันวาคม 2566 ได้ให้ความคิดเห็นว่าคะแนนด้านการอ่านคำควบกล้ำของนักเรียนอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ นักเรียนจึงไม่สามารถสื่อสารคำที่เป็นคำควบกล้ำได้

เมื่อสำรวจเชิงประจักษ์จากการสังเกตขณะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพบว่า นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำที่ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์และพิจารณาหาสาเหตุทักษะการออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียน สาเหตุเกิดจากครูผู้สอนขาดเทคนิควิธีการและเครื่องมือที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนและที่สำคัญโรงเรียนตั้งอยู่ในพื้นที่ประชาชนพูดภาษาอีสาน ทำให้นักเรียนเกิดความเคยชินกับการใช้ภาษาอยู่ที่บ้าน เมื่อเรียนภาษาไทยทำให้นักเรียนใช้ภาษาถิ่นในการสื่อสารเนื่องจากไม่มีความมั่นใจในการพูดโดยเฉพาะคำควบกล้ำ จึงเกิดปัญหาในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำที่เป็นสาเหตุสำคัญในการสื่อสารที่ทำให้ความหมายของคำหรือประโยคผิดเพี้ยน ผู้วิจัยเห็นว่าจำเป็นต้องแก้ไขและพัฒนาความสามารถในการออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนให้มีทักษะที่สูงขึ้น

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและนวัตกรรมที่ช่วยพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพ สามารถส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ที่คงทน จากการศึกษาพบว่า เครื่องมือที่ช่วยพัฒนาความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนได้ คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก ซึ่งจะทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ในชั้นเรียนด้วยวิธีที่หลากหลายสนุกสนานไม่เบื่อหน่าย และทำให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาในบทเรียนเรื่อง การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำมากขึ้น ซึ่งเพลงเป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นและสนใจการเรียนเพราะการใช้เพลงจะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และการจำที่ดี อีกทั้งผังกราฟิกจะช่วยให้นักเรียนแยกคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้ได้อย่างเข้าใจ ส่งผลให้นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำได้อย่างถูกต้อง ซึ่งผังกราฟิกเป็นเครื่องมือที่ช่วยสร้างกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ และเป็นเครื่องมือที่สะท้อนความคิดให้กับผู้เรียนได้เป็นอย่างดีการใช้ผังกราฟิก (Graphic organizers) เป็นเทคนิคที่พัฒนามาจากการจัดโครงสร้างความคิด ล่วงหน้าตามทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมาย (meaningful learning theory) ของ Ausubel (1968)

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้เพลงร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 รายวิชาภาษาไทยของกลุ่มสถานศึกษาห้วยข่า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาไทยในด้านทักษะการอ่านคำควบกล้ำที่เป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญต่อการเรียนภาษาไทย ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยสูงขึ้น พร้อมทั้งเป็นแนวทางในการนำนวัตกรรมที่มีประสิทธิภาพมาประยุกต์ให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน

วัตถุประสงค์การวิจัย

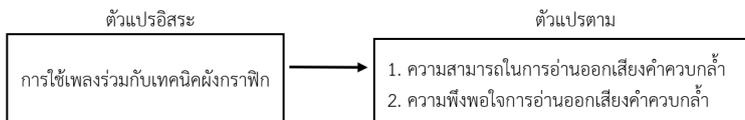
1. เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ โดยใช้เพลงร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้เป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เพลงร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ โดยใช้เพลงร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก มีความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ โดยใช้เพลงร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ** หมายถึง ทักษะหรือพฤติกรรมกรอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียน ซึ่งเป็นค่าคะแนนที่นักเรียนทำได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก

2. **คำควบกล้ำ** หมายถึง คำที่มีพยัญชนะสองตัวเขียนเรียงติดกันอยู่ต้นพยางค์ และใช้สระเดียวกัน เวลาอ่านออกเสียงควบกล้ำเป็นพยางค์เดียวกันเสียงวรรณยุกต์ของพยางค์นั้นจะผันเปลี่ยนไปตามเสียงพยัญชนะตัวหน้า โดยคัดเลือกคำควบกล้ำจากบัญชีคำพื้นฐาน ตามหนังสือเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหลักสูตรการศึกษาแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ยึดตามเนื้อหาของหนังสือเรียนเป็นองค์ประกอบตามแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เพลงร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก มีจำนวน 7 แผน ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ กร กว
2. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ชร ชล ชว
3. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ คร คล
4. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ตร
5. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ พร ปล
6. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ฟร พล
7. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำไม่แท้ ทร สร

3. เพลง หมายถึง เนื้อเพลงที่แต่งขึ้นจากคำควบกล้ำเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียง คำควบกล้ำ มีเนื้อหาครอบคลุมทำให้เกิดความเพลิดเพลินสนุกสนานโดยมีคำร้องและทำนองตามรูปแบบ นอกจากจะทำให้เกิดความไพเราะแล้ว การร้องเพลงยังเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความบันเทิงผ่อนคลาย ซึ่งประกอบด้วยเพลงที่มีเนื้อหาควบกล้ำ จำนวน 7 เพลง ได้แก่ เพลงเสียงอะไร เพลงเจ้าขรวิ เพลงพบเธอ เพลงตำรวจตรวจใจ เพลงปลาน้อย เพลงน้องสาวแพรวพราว และเพลงคำควบกล้ำไม่แท้ เพลงมีอิทธิพลต่อชีวิตมนุษย์มาโดยตลอด เพราะเพลงสามารถตอบสนองต่อความต้องการทางกาย อารมณ์ สังคม จิตใจ และสติปัญญาได้

4. เทคนิคผังกราฟิก หมายถึง กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยใช้เพลงคำควบกล้ำในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่าน และผลการร้องเพลงคำควบกล้ำของผู้เรียนที่นำมาใช้ในการอภิปรายเพื่อสรุปการเรียนรู้ ซึ่งเป็นการจัดระบบการคิด กระบวนการคิด ทำให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นต่าง ๆ ของข้อมูลที่แสดงรูปแบบความคิดรวบยอดแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างมโนทัศน์และมโนทัศน์ย่อยเป็นลำดับขั้นด้วยเส้นเชื่อมโยง โดยผู้วิจัยได้จำแนกขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก ดังนี้

4.1 ผังความคิด (mind map) เป็นการแสดงความสัมพันธ์ของสาระความรู้หรือความคิดต่าง ๆ ในรูปแบบของภาพรวม โดยใช้เส้น คำ ระยะห่างจากศูนย์กลาง สี เครื่องหมาย และภาพ เพื่อแสดงความหมาย และความเชื่อมโยงของความคิดนั้น ๆ

4.2 ผังมโนทัศน์ (concept map) เป็นผังที่มีมโนทัศน์หลักอยู่ตรงกลางเพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างมโนทัศน์หลักกับมโนทัศน์ย่อยในลำดับขั้น โดยใช้เส้นเชื่อมโยง ทำให้เข้าใจระบบการจัดการของ สาระนั้นได้ดี

4.3 ผังใยแมงมุม (spider map) เป็นใยแมงมุมอีกแบบหนึ่ง ซึ่งมีลักษณะคล้ายผังมโนทัศน์ เป็นผังกราฟิกที่ใช้แสดงมโนทัศน์ โดยมีความคิดรวบยอดอยู่ตรงกลาง และเส้นที่แยกออกมาจากความคิด รวบยอดหลักจะแสดงรายละเอียดของความคิดนั้นอย่างเป็นระบบ

เนื่องจาก ผังกราฟิก 3 ผังนี้ เหมาะสมกับการแยกคำควบกล้ำ เพราะเป็นการสัมพันธ์ของสาระ หรือความคิดต่าง ๆ ที่ทำให้เห็นภาพรวมมากกว่าผังความคิดอื่น ๆ

5. การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้เพลงร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก หมายถึง การพัฒนาทักษะ การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ โดยการคัดเลือกคำควบกล้ำที่สะดวกต่อการแต่งเพลงนำมาแต่งเพลง คำควบกล้ำ เพราะเพลงเป็นเครื่องมือที่ช่วยเสริมความสนุกสนานและสร้างความสนใจในกระบวนการเรียนรู้ เข้ากับเทคนิคผังกราฟิก ซึ่งช่วยจัดระเบียบความคิดและเพิ่มความเข้าใจให้กับผู้เรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 จำนวน 10 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนบ้านแก้งสว่าง โรงเรียนบ้านบก โรงเรียนบ้านเก่ากลาง โรงเรียนบ้านหนองแปน โรงเรียนบ้านสร้างหอม โรงเรียนบ้านคำบาก โรงเรียนบ้านแก้งสมบูรณ์ โรงเรียนบ้านห้วยขา โรงเรียนบ้านหนองเม็ก และโรงเรียนบ้านหนองแปน มีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 10 ห้องเรียน รวม 204 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบก จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 14 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก โดยใช้โรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาห้วยขาเป็นหน่วยสุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ มี 3 ชนิด ดังนี้

2.1 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1.1 แผนการจัดการเรียนรู้คำควบกล้ำ โดยใช้เพลงร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ กร กว กข แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ขร ชล ชว แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ คร คล แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ตร แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ปร ปล แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ พร พลและแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำไม่แท้ ทร สร ซึ่งแต่ละแผนประกอบไปด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เพลงร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก 3 ขั้นตอน คือ 1) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน 2) ชี้นสอน การร้องเพลงคำควบกล้ำและเรียนรู้ความหมายของคำ 3) ชี้นสรุป โดยสรุปเป็นผังกราฟิก จำนวน 7 แผน รวม 14 ชั่วโมง และหาคุณภาพโดยการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด (5) มาก (4) ปานกลาง (3) น้อย (2) น้อยที่สุด (1) เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยคือ 27.84 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน มีประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เท่ากับ 92.80

2.1.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำ ก่อนเรียนและหลังเรียน ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และหาคุณภาพโดยการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.70 - 0.80 แสดงให้เห็นว่าแบบทดสอบมีความยากง่ายเหมาะสมกับกลุ่มผู้สอบ และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.20 - 0.40 แสดงให้เห็นว่าแบบทดสอบสามารถจำแนกผู้สอบได้เหมาะสม จากนั้นนำมาวิเคราะห์ความเชื่อมั่น (Reliability) ตามสูตร KR -20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder -Richardson) พบว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80 แสดงให้เห็นว่าแบบทดสอบมีความน่าเชื่อถือ

2.1.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ศึกษาวิธีการสร้าง ทัศนคติ เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ ซึ่งเป็นมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด หาคุณภาพโดยการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจอยู่ระหว่าง 0.50 - 1.00

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ทดสอบความสามารถการอ่านก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำ เพื่อวัดความรู้พื้นฐานของนักเรียนด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่าน จำนวน 30 ข้อ เป็นเวลา 1 ชั่วโมง ตรวจสอบผลการทดลองและเก็บคะแนนของแต่ละคนไว้

3.2 ดำเนินการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เพลงร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก กำหนดการสอนจำนวน 7 แผน เป็นเวลา 14 ชั่วโมง โดยจัดการเรียนรู้ครั้งละ 2 ชั่วโมง และเก็บคะแนนผลการใช้แบบทดสอบการอ่าน ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้เอง

3.3 ทดสอบความสามารถหลังเรียน (Posttest) จำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียนในชั่วโมงถัดไป และให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาไทย โดยใช้เพลงร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก

3.4 ตรวจสอบคะแนนแล้วนำไปวิเคราะห์ โดยใช้วิธีการสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์ความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำ โดยใช้เพลงร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ โดยใช้เพลงร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก ให้เป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 75

4.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำ ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เพลงร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4.3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ โดยใช้เพลงร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ

ตารางที่ 1 ผลการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ โดยใช้เพลงร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ

n	จำนวน/แผน	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ค่าร้อยละ
14	7	30	27.84	1.81	92.80
ประสิทธิภาพกระบวนการของแผนการจัดการเรียนรู้			92.80		

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ โดยใช้เพลงร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียง คำควบกล้ำมีค่าเฉลี่ย 27.84 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน แสดงว่ามีประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เท่ากับ 92.80

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เพลงร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เพลงร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

กลุ่มทดลอง	n	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t
ก่อนเรียน	14	30	15.57	2.31	25.13
หลังเรียน	14	30	24.86	1.70	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เพลงร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X} = 24.86$, S.D.= 1.70) คิดเป็นร้อยละ 82.86 สูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X} = 15.57$, S.D.= 2.31) คิดเป็นร้อยละ 51.90 และมีค่าทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน 25.13 ทำให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก สามารถพัฒนาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนทำให้มีประสิทธิภาพในการอ่านเพิ่มมากขึ้น

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ โดยใช้เพลงร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตารางที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		
	(\bar{X})	(S.D.)	แปลผล
1. ด้านเนื้อหา	4.64	0.49	มากที่สุด
2. ด้านการใช้ภาษา	4.66	0.49	มากที่สุด
3. ด้านการจัดการเรียนรู้	4.71	0.46	มากที่สุด
4. ด้านสื่อการเรียนรู้และอุปกรณ์การเรียนการสอน	4.64	0.49	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.62	0.48	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ โดยใช้เพลงร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.62$ และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.48 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.46) รองลงมาคือ ด้านการใช้ภาษา ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.49) ด้านสื่อการเรียนรู้และอุปกรณ์การเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.49) และด้านเนื้อหาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.49) ตามลำดับ

สรุปและอภิปรายผล

จากวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ โดยใช้เพลงร่วมกับเทคนิค ผังกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการอภิปรายดังนี้

1. ผลการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ โดยใช้เพลงร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ นักเรียนมีค่าเฉลี่ยคือ 27.84 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน แสดงว่ามีประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เท่ากับ 92.80 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 75 โดยทำให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกมีความก้าวหน้าด้าน การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำเพิ่มขึ้น ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรและเอกสารที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก แล้ววิเคราะห์หาคำความรู้เพื่อสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้ผ่านการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 5 ท่าน จึงทำให้แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งมีการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ มีการวัดและประเมินผลที่เหมาะสมกับผู้เรียนทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ Jolly (1975, p. 34) ที่ได้ศึกษาและทดลองเกี่ยวกับเพลงที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน พบว่า เพลงมีอิทธิพลในการสอนออกเสียงคำศัพท์ ส่วนวน และโครงสร้างทางไวยากรณ์รวมทั้งความเข้าใจในความสัมพันธ์ของวัฒนธรรมทางภาษาที่ใช้ในเพลงด้วย และจากการสำรวจความเห็นของนักเรียนร้อยละ 91 มีความเห็นตรงกันว่า เพลงมีประโยชน์ สามารถตอบสนองความต้องการทั้งทางจิตวิทยาและทางการศึกษา ส่วนทางด้านอารมณ์เพลงทำให้เกิดการผ่อนคลายและสร้างบรรยากาศที่สนุกสนานรื่นรมย์ลดความเบื่อหน่ายในห้องเรียน ส่งผลให้เกิดความอยากเรียนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ Kalpanath (2006, p. 40) ที่ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการสอนโดยใช้บทเพลงกับการไม่ใช้บทเพลง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนโดยใช้บทเพลงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ไม่ใช้บทเพลง ประกอบการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลวิจัยของ Thongthip (2017, p. 75) ที่ได้ศึกษาผลการใช้เพลงประกอบการเรียนเรื่องคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้เรื่องคำควบกล้ำ โดยใช้เพลงลูกทุ่งมีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.20/84.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.73 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับผลวิจัยของ Thaweechat (2011, p.63) ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย โดยใช้บทเพลง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 20 คน ผลการวิจัย พบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย โดยใช้บทเพลง มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.25/84.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้เพลงร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยหลังเรียน (\bar{X} = 24.21, S.D.= 1.89) คิดเป็นร้อยละ 82.86 สูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนเรียน (\bar{X} = 15.57, S.D.= 2.31) คิดเป็นร้อยละ 51.90 และมีค่าทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน 25.13 ทำให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก สามารถพัฒนาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ

อย่างเห็นได้ชัดทำให้มีประสิทธิภาพในการอ่านเพิ่มมากขึ้น เมื่อเปรียบเทียบระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน จะเห็นถึงการพัฒนาทักษะการอ่านที่แตกต่างกับการสอนปกติ เพราะเมื่อนักเรียนได้รับการสอนที่เน้น การปฏิบัติและการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน โดยเฉพาะการนำบทเพลงมาใช้ในการเรียนการสอนจะทำให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้และการจำเนื้อหาได้ดี ซึ่งจะส่งผลให้มีการพัฒนาด้านการคิด การจำ และการนำไปใช้ อย่างถูกต้อง รวมไปถึงการกล้าแสดงออกและมีความมั่นใจในการสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ Krech (2004, pp. 21-25) ได้วิจัยศึกษาค้นคว้าวิธีการจำคำศัพท์ของเรียนประถมศึกษาโดยใช้เพลง และเปรียบเทียบระหว่างคำศัพท์ที่คัดเลือกมาจากบทเพลงกับคำศัพท์ปกติ นักเรียนจะจำแบบใดได้ดีกว่า กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 42 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบบันทึก คำศัพท์ และแบบสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนสามารถเรียนรู้วิธีการจำคำศัพท์โดยผ่านเพลงได้ดี และเร็วกว่าจำคำศัพท์ปกติ สอดคล้องกับผลวิจัยของ Kookiettiphum (2009, p. 105) ได้ศึกษาผลการใช้ เพลงลูกทุ่งประกอบการสอนการอ่านและการเขียนเรื่องคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า การอ่านและการเขียนเรื่องคำควบกล้ำ โดยใช้เพลงลูกทุ่งประกอบการสอนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลวิจัย ของ Phonkamhaeng (2010, pp. 51-52) ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำอยู่ในระดับดีมาก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลวิจัยของ Phongsudom (2012, p. 63) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านแจกลูกสะกดคำ โดยใช้เพลงประกอบการสอน สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านแจกลูกสะกดคำ นักเรียน มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ โดยใช้เพลงร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.62 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.48 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับ จากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.71, S.D. = 0.46) รองลงมาคือ ด้านการใช้ภาษา (\bar{X} = 4.66, S.D. = 0.49) ด้านสื่อการเรียนรู้และอุปกรณ์การเรียนการสอน และด้านเนื้อหา อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.64, S.D. = 0.49) และด้านเนื้อหาอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.64, S.D. = 0.49) ตามลำดับ ทั้งนี้มาจากการจัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นมีส่วนร่วมในการเรียน การสอนทำให้บทเรียนน่าสนใจสนุกสนานเพลิดเพลิน และสร้างแรงจูงใจให้แก่นักเรียนในการเรียนช่วยให้ จดจำเนื้อหาประทับใจมีความรู้สึกไว่ได้งานและช่วยทำให้บทเรียนดูง่ายขึ้น จึงทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจ ต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ Nonthing (2007, p. 65) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ โดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อ ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 7.25 ค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 23 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนเรียนเท่ากับ 1.92 และหลังเรียน 2.58 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนร้อยละ 15.75 และสอดคล้องกับผลวิจัยของ Wannabut (2020, pp. 99-102) ได้พัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC ร่วมกับผังกราฟิก เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อ ความเข้าใจภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความสามารถ ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจ ต่อการเรียนในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับผลวิจัยของ Boonpong (2022, pp. 57-62) ได้ศึกษาผล

การใช้กลวิธีการอ่าน แบบร่วมเมื่อร่วมกับเทคนิคแผนผังกราฟิกเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อการอ่านอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การพัฒนาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ โดยใช้เพลงร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก สำหรับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้สอนซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนที่มีปัญหา และข้อบกพร่องทางการเรียน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่านออกเสียงให้สูงขึ้น

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรจัดให้เป็นไปตามขั้นตอนที่เหมาะสมกับเวลาและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่านออกเสียงบ่อย ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทักษะในการอ่านที่ดียิ่งขึ้น

1.3 ผู้บริหารการศึกษาควรส่งเสริม และสนับสนุนให้ครูสร้างนวัตกรรมในการจัดการเรียน การสอนและสนับสนุนอุปกรณ์ให้พร้อม เพื่อให้การจัดการเรียนรู้เกิดประสิทธิภาพแก่ผู้เรียนสูงสุด

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาผลการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ โดยใช้เพลงร่วมกับ เทคนิคผังกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับตัวแปรอื่น ๆ

2.2 ควรมีการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียง โดยใช้เพลงร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก ไปบูรณาการกับกิจกรรมการเรียนรู้กับกลุ่มสาระอื่น ๆ

2.3 ควรพัฒนาเพลงในรูปแบบอื่น ๆ เช่น แถบบันทึภาพพร้อมเสียง (วิดีโอ) สื่อ อิเล็กทรอนิกส์

References

- Ausubel, D. P. (1968). *The Psychology of Meaningful Verbal Learning: An Introduction to School Learning*. New York: Grune & Stratton.
- Boonpong, N. (2022). *The Effects of Using Collaborative Strategic Reading and Graphic Organizers to Enhance the Reading Comprehension of Grade 11 Students* (Master's thesis). Silpakorn University. (In Thai)
- Jolly, Y. (1975). The use of song in testing foreign languages. *The modern language Journal*, 59, (1/2), pp. 11-14.
- Kalpanath, S. (2006). *Comparison of Learning Achievement Between Teaching Using and Non-Using Songs in Teaching of Grade 6 Students* (Master's thesis). Srinakharinwirot University, Phitsanulok. (In Thai)

- Kookiettiphum, P. (2009). **A Study of the Results of Using Country Songs to Teach Reading and Writing About Diphthongs of Thai Language Learning Group for Grade 5 Students** (Master's thesis). Thepsatri Rajabhat University. (In Thai)
- Krech Thomas, H. (2004). **Training Strategies for Improving Listeners Comprehension of Foreign Accented Speech International** (Master's thesis). University of Colorado Boulder,
- Ministry of Education. (2008). **Basic Education Core Curriculum AD. 2008**. Bangkok: Cooperative Assembly of Thailand Press. (In Thai)
- National Institute of Educational Testing (Public Organization). (2023). **Report on Basic National Education Test**. Retrieved from <https://www.niets.or.th> (In Thai)
- Nonthing, J. (2007). **A Study of the Development of Pronunciation Skills of Consonant Clusters Using Karaoke Songs as Media for Grade 3 Students at Khok Muang Thong Witthaya School, Nong Bua Lamphu Province** (Master's thesis). Thammathirat Open University. (In Thai)
- Phongudom, A. (2012). **Developing Reading Thai Words Skills by Using Songs for Grade 1 Students** (Master's thesis). Phranakhon Rajabhat University. (In Thai)
- Phonkamhaeng, B. (2010). **Development of Reading and Writing Diphthongs Practice Exercises for Grade 3 Students**. (Master's thesis). Buriram Rajabhat University. (In Thai)
- Thaweechat, N. (2011). **Developing Exercises to Practice Pronouncing Thai Words of Grade 1 School Students by Using Songs** (Master's thesis). Buriram Rajabhat University. (In Thai)
- Thongthip, P. (2017). **Results of Using Country Songs for Learning about Diphthongs for Grade 3 Students** (Master's thesis). Mahasarakham University. (In Thai)
- Wannabut, B. (2020). **Developing Learning Activities Using CIRC Techniques Together with Graphic Organizers to Promote Ability to Read for Comprehension in Thai for Grade 1 Students** (Master's thesis). Naresuan University. (In Thai)